

FØDERAL DOMMER I 2. DOMSTOL I DELSTATEN RIO GRANDE DO NORTE

Sak nr. 0003657-47.2007.4.05.8400

ARVID BIRKELAND, behørig presentert i saksdokumentene i nærværende straffesak, som føres av de føderale Påtalemyndighetene, her representert av sin advokat, som skriver under nærværende dokument, legger herved frem sitt **SLUTTINNLEGG**, i henhold til Straffelovens art. 404, eneste paragraf .

1 – INNLEDENDE FAKTA

Undertegnede fullmektige overtok Siktedes forsvar under forløpet av nevnte straffesak og idet de ble kjent med siktelsens innhold, ble e klar over at de sto ovenfor en uvanlig situasjon, ettersom det **ikke foreligger beskrivelse av siktedes handlinger eller atferd som betegner de angivelige lovbruddene som påtalemyndighetene begjærer ham dømt for**. Dette gjelder spesielt angivelige lovbrudd innen såkalt økonomisk kriminalitet, angivelig begått i et selskap som siktede aldri har vært partner i (Blue Marlin Group), og uten informasjon i siktelsen med begrunnelser for at siktede skal ha vært medvirkende i nevnte lovbrudd.

Siktede har på eget initiativ forsøkt å få erkjent manglene i siktelsen av TRF (Regional føderal domstol) i 5. Region og av Høyesteretten, og i øyeblikket blir saken HC102262 behandlet av STF (Føderal Høyesterett) med begjæring om at straffesaken henlegges. Men Siktede har møtt problemer i rettslærens forståelse av at ”(...) **når det gjelder siktelse for økonomisk lovbrudd med høy kompleksitet, er det ikke nødvendig med en omfattende detaljering i øyeblikket siktelsen tas ut, men den skal legges frem i løpet av straffesakens rettsprosedyre**.

I.1. Rettslig etterforskning

I løpet av etterforskningen, etter avhør av de siktede (og etter at Påtalemyndighetene ikke la til flere bevis i saksdokumentene) **erkjente nærværende tingrett at det manglet fakta for å kunne konkludere at siktede hadde begått de angivelige lovbruddene angitt i siktelsen**.

Etter vurdering av siktedes begjæring om tilbakegivelse av formue og dokumenter, sak nr. 2008.84.00.006270-5, formulerte retten begrunnelsene som følger:

”...etter rettsprosedyren og bevisfunn i løpet av den rettslige etterforskningen, er det ikke lenger nødvendig å opprettholde beslagleggelse av siktedes formue og dokumenter for å sikre saksbehandlingen. Nærværende tingrett mener dermed, etter en ny og nøye vurdering av nødvendigheten av å opprettholde kravet om beslagleggelse, at det ikke lenger finnes forsvarlig grunnlag for å opprettholde kravet, ettersom det mangler bevis på at siktedes formue og pengeverdier opprinnelig stammer fra lovbruddene som han er siktet for.

Videre:

”... nærværende tingrett kan ikke finne et eneste kategorisk bevis på at siktedes beslaglagte formue og pengeverdier ble anskaffet med resurser fra ulovlig virksomhet, og i

utgangspunktet foreligger det dermed ikke forsvarlig grunnlag for opprettholdelse av kjennelsen om beslagleggelse av siktedes formue og dokumenter for å sikre saksbehandlingen eller for en eventuell fellende dom.”

For å klargjøre spørsmålet:

”Når vi sammenligner nevnte informasjoner **med bevismaterialet fra den rettslige etterforskningen, er de ulovlige handlingene angitt i siktelsen ikke forsvarlig begrunnet**, og det er følgelig ikke rimelig å opprettholde kravet om beslagleggelse av siktedes formue.”

Herr dommer, i saksdokumentene foreligger erkjennelse om at Påtalemyndighetene ikke har klart å bevise at Siktete Arvid Birkeland har begått lovbrudd. Det er ingen tvil, iallfall når det gjelder siktede Arvid Birkeland, om at Påtalemyndighetene har begått en feil ved å inkludere ham som siktet i denne straffesaken, i betraktning av det særskilte i siktedes situasjon:

- (i) Siktete har aldri vært leder, fullmektig, direktør eller partner i selskapet Blue Marlin Group Ltda., som ifølge Påtalemyndighetene var selskapet hvor det ble foretatt lovbrudd i forkant av hvitvasking av penger, og siktede har heller ingen subjektiv tilknytning til de andre siktedes handlinger;
- (ii) Siktete bosatte seg i Brasil først i slutten av 2006, da navnet hans for første gang nevnes av Påtalemyndighetene, altså etter at de angivelige lovbruddene ble begått, mellom 2003 og 2005.
- (iii) Slik det påvises i løpet av saksbehandlingen og erkjennes av De føderale påtalemyndighetene, ble Arvid Birkeland tilknyttet driften av Blue Marlin kun etter 2006, da han begynte i stillingen som daglig leder av hotellgruppen, altså etter de angivelige lovbruddene og uten noen slags tilknytning til bygging, kjøp og salg av eiendom;
- (iv) Det foreligger overhodet ingen bevis på at Siktete Arvid Birkeland har hatt noen slags form for utbytte av de angivelige ulovlige handlingene; han har med andre ord aldri mottatt verdier fra de angivelig ulovlige handlingene innen Blue Marlin Group;
- (v) Økokrims endelige økonomiske rapport som ble inkludert i saksdokumentene, viser klart at de økonomiske resursene som Siktete benyttet for å kjøpe sine eiendommer har ingen tilknytning til salg av eiendommene i Blue Marlin Group og de norske myndighetene har erkjent at anskaffelsene er foretatt på lovlig vis.
- (vi) Å opprettholde siktelsen mot Arvid Birkeland i nærværende straffesak er bare en av mange feil begått av de brasilianske myndighetene i løpet av etterforskningen og saksbehandlingen. Disse fakta er for lengst konstatert av Økokrim, som deltok i saken som del av et internasjonalt samarbeid, og av politifullmektig Santiago Hounie, som ledet etterforskningen.

Et bevis på dette finner vi på side 1234 – 1238 med uttalelser fra ledende norske myndigheter og politifullmektig Hounie (som ledet etterforskningen) hvor de erkjenner at det ikke foreligger forsvarlig grunnlag for nærværende straffesak.

Påtalemyndighetene ble pga. nevnte omstendigheter spurt av Dommer om de ville fortsette med saken. De kunne da ha benyttet anledningen til å erkjenne sine feil, men nok en gang valgte de å fortsette straffesaken, til enhver pris og med påstander som er fjerne fra sannheten påvist i saksdokumentene. Det kan virke som om de glemmer at de har en viktig konstitusjonell rollen for å fremme rettferdighet.

I dette scenariet hvor alle etater, både brasilianske og norske som på en eller annen måte har vært involvert i saken, erkjenner at den mangler forsvarlig grunnlag, vil det kunne påvises at det ikke foreligger noen fakta som kan få Arvid Birkeland dømt skyldig for de angivelige lovbruddene som han er anklaget for å ha medvirket i.

1.2 Aktoratets insistering og motstand – Ugyldig rettssak

Nærværende saksdokumenter er opprinnelig fra etterforskning av sak nummer 2006.84.00.002803-8 og 2007.84.00.002733-6, som fastslår at en rekke opplysninger som ble funnet i løpet av etterforskningen og senere nevnt i de sentrale saksdokumentene, ble sendt av det norske politiet, og nevner i tillegg dokumenter som ingen av partene har sett og som aldri ble inkludert i saksdokumentene, som for eksempel Fax 5359/2004 fra den rettslige etterforskningen.

I tillegg har Siktede fremmet begjæring, på side 747/749, til Påtalemyndighetene i Rio Grande do Norte, representert av Dr. Paulo Sérgio Duarte da Rocha, om opplysninger angående dokumentasjon sendt av norske politimyndigheter i løpet av saksbehandlingen, og om at de ble lagt frem for retten i tilfelle de var mottatt, for å kunne komme Siktede til nytte.

Men Påtalemyndighetene svarte (side 763/765) at de var perplekse over påstanden om at de hadde mottatt dokumentene, eller at de holdt dem tilbake, og nektet for noen gang å ha mottatt dem. De påsto også at Siktedes dokumentasjon var mangelfull og at påstanden om at Påtalemyndighetene faktisk hadde mottatt dokumentene var ubegrunnet, ettersom det dreide som om nyheter fra en hjemmeside fra Internett.

Det er derfor på sin plass å opplyse at den 03. november 2009 ble det ved Den norske ambassaden, i nærvær av Utenriksdepartementet, protokollerte en mappe med alle dokumentene som denne tingretten hadde bedt om. Den ble mottatt av 2. tingrett i Den føderal domstol i Rio Grande do Norte den 13. november 2009.

Disse dokumentene ble lagt til saksdokumentene under navnet VEDLEGG II (eneste utgave) og inneholder e-poster med dokumenter sendt til brasilianske myndigheter, nærmere bestemt til politifullmektig Santiago Hounie (Det føderale politiet); Marcelo Alves Dias de Souza og Paulo Sérgio Duarte da Rocha (begge fra De føderale påtalemyndighetene), i perioden fra 18.06.2007 til 29.09.2007.

I en av disse e-postene, særskilt den som står på side 181 i Vedlegg II (eneste utgave), er det klare instruksjoner for at aktorene Marcelo Alves og Cibele Benevides Guedes da Fonseca burde vurdere informasjonene i den endelige økonomisk rapporten fra Norge angående siktede, før de tok ut siktelse mot ham.

Ovennevnte rapport inneholder bevis for at siktedes anskaffelser i Brasil er lovlige, og den viser også til pengenes opprinnelse.

Det vekker stor perpleksitet og indignasjon at De føderale påtalemyndighetene og Det føderale politiet i Rio Grande so Sul ikke har lagt frem disse dokumentene for denne retten, og at de blankt nekter for at de har mottatt noen som helst dokumenter fra norske myndigheter.

Men det medfører også en ubestridelig ugyldighet, da det kan påvises at de ansvarlige for siktelsen har brutt sine forpliktelser mht. rettssikkerhet. Det må understrekes at ved å opptre som brasiliansk representant i et internasjonal etterforsknings samarbeid stiller ikke Påtalemyndighetene som anklager, men som etterforsker som bør ha som mål å finne fram til sannheten.

Men den offentlige holdningen med å plukke ut bevis, som velger å undersøke dokumenter og opplysninger de har mottatt, og legge frem uriktige opplysninger angående mottatt informasjon som kunne komme siktede til gode, kaster et mistenksomt lys over alt som Påtalemyndighetenes påstår i denne saken. Disse dokumentene ble heller ikke ble oversatt til portugisisk, og svekket dermed i høy grad Siktetes forsvar.

Dette innebærer krenkelse av siktedes rettssikkerhet og bør stanses. At rettssaken er ugyldig er klart og innlysende og bør kunne erkjennes av dommeren, ettersom retten er upartisk vil det sannsynligvis skje. Uriktig handling av en av partene kan ikke tolereres, spesielt når parten er konstitusjonelt forpliktet til å sikre at rettferdighet blir gjort.

II. SIKTELSEN

Innledningsvis er det på sin plass å komme inn på siktelsen og fakta deri som Siktede må forsvare seg mot, for å finne en sammenheng mellom handlingene og Siktetes særskilte situasjon i forhold til de andre siktede.

Siktelsen omhandler en angivelig internasjonal bande som skal ha begått lovbrudd mot det brasilianske finanssystemet (skatteunndragelse og falske opplysninger ved valutaveksling), hvitvasking av penger og forfalskning av dokumenter. Gjennom sine selskaper bygget bandemedlemmene eiendommer i Rio Grande do Norte i perioden 2003 og 2005, solgte dem i utlandet og overførte pengene for salgene som lån, og tok ut skjøter pålydende lavere verdier enn virkelig kjøpesum, altså underfakturering av pengene overført til Brasil. Denne innledende beskrivelsen er på nytt lagt frem av Påtalemyndighetene (side 958 – 1000), og beskriver hva de angivelige lovbruddene går ut på.

Det er på sin plass å legge merke til at **alle disse virksomhetene, eiendomsmegling, salg av eiendommer og internasjonal pengeoverføring, ble utført av Blue Marlin Group Ltda., et selskap som Siktede aldri har vært partner, daglig leder, direktør eller fullmektig av**, og det foreligger ingen bevis i saksdokumentene for at Siktede Arvid Birkeland har samtykket, støttet, godkjent, eller på annet vis har hatt forbindelse med virksomhetene til de andre siktede, eller at han har hatt nytte av fortjenesten. Vi gjør også oppmerksom på at disse fakta skjedde før siktede flyttet til Brasil (desember 2006) og ble partner av et selskap som kun administrerer hoteller, en virksomhet som ikke har noen tilknytning til de angivelige lovbruddene i forbindelse med kjøp og salg av boligenheter.

Påtalemyndighetenes siktelse og sluttinnlegg når det gjelder Siktede kan deles opp i tre deler: (i) bakgrunn for etterforskningen; (ii) fakta funnet i løpet av etterforskningen – beskrivelse av angivelige lovbrudd og handlingsmåten til den såkalte kriminelle organisasjonen; og (iii) beskrivelse av handlinger og bevisbyrd.

Slik det går fram nedenfor, de få gangene Siktede nevnes (også i Aktoratets sluttinnlegg) omtales ikke en eneste ulovlig handling, så straffesaken mot Arvid Birkeland mangler forsvarlig grunnlag.

II.1. Bakgrunn for etterforskningen

På siktelsens side 4 - 8 beskrives bakgrunnen til etterforskningen som går under navnet 'Operasjon Paradis'. Som det går fram av teksten, ble politimyndighetene i 2003 informert om at noen av de siktede var mistenkt for medvirking i kriminell virksomhet. **Interpol ble tilkalt, og la fram rapport om økonomiske lovbrudd begått av tredjepart som ikke er siktet i denne saken.**

Deretter går beretningen over til 2004, da et skriv fra Immigrasjonspolitiet nevner lovbrudd begått av en rekke personer som senere ble siktet i straffesaken i forbindelse med 'Operasjon Paradis', **men Arvid Birkeland er ikke nevnt.**

I tillegg til skrevet (132/2004) sendte Immigrasjonspolitiet rapporter om angivelige kriminelle handlinger **tilknyttet virksomheten til Blue Marlin Group Ltda., et selskap som siktede aldri har vært partner av.** Det gjøres dessuten oppmerksom på at blant de utallige personene nevnt i forretningene tilknyttet Blue Marlin Group Ltda., **er det ingen referanser til Siktede.**

Følgelig er Arvid Birkeland heller ikke nevnt i nyhetene i den norske pressen i samme periode.

På dette punktet er det viktig å legge merke til at Påtalemyndighetene hevder at det ble funnet indisier angående angivelig kriminell virksomhet begått av de siktede under etterforskningen av den såkalte 'Operasjon Paradis', hvor det understrekes at noen av de etterforskede selskapene hadde: "a) *hyppige og omfattende endringer av selskapsaksjonærene; b) partnere som tydeligvis ikke hadde tilstrekkelig økonomisk grunnlag; c) samme hjemmeadresse eller telefonnummer til diverse selskaper eller*

mistenkte; d) samme partnere selskaper seg imellom, med selskaper og partnere som knyttet seg sammen på uvanlig vis”.

Dette punktet er usedvanlig viktig, for **i og med at siktede ikke nevnes i beskrivelsen av de angivelige lovbruddene, blir det klart at han ble inkludert som siktet kun etter at han i desember 2006 gikk inn i et selskap som var opprettet for å administrere hoteller, hvor noen av de siktede var partnere, bare få måneder etter politiaksjonen, og som ikke har noe å gjøre med de angivelige lovbruddene som ble begått innen bygging og salg av leiligheter.**

I beskrivelsen av bakgrunnen for etterforskningen er det gjengitt utdrag av en sluttrapport fra politimyndighetene, hvor navnet til siktede for første gang nevnes fordi han er registrert i skattevesenet med samme telefonnummer som noen av de andre som ble etterforsket (telefonnummeret tilhører et kjent revisorkontor i Natal som har flere utlendinger som sine kunder).

Det som blir klart i den første delen av siktelsen, er at etterforskningen og senere den rettslig etterforskningen ikke fant noe som henviser til når, hvordan og på hvilken måte siktede var tilknyttet de angivelige lovbruddene, bortsett fra å ha samme revisor som andre siktede, og ha trådt inn i en stilling for å administrere hoteller flere år etter de angivelige lovbruddene, en virksomhet som politifullmektig Santiago Hounie erkjenner ikke har noen tilknytning til de angivelige lovbruddene i nærværende sak.

Med rette kan vi si at Siktede Arvid Birkeland dukker opp i saken på grunn av to fakta som i dag tydelig kan anses for å være urimelige.

For det første, den uansvarlige artikkelen i avisen DN som nevner siktede i forbindelse med kriminell virksomhet i Brasil. Som det går frem av dokumentasjon lagt til saksdokumentene av Siktede Arvid Birkeland, har avisen avsannet de ubegrunnede påstandene, men for Siktede hadde skaden allerede skjedd, for det var bare etter denne artikkelen at Det føderale politiet inkluderte siktede i etterforskningen, som på grunnlag av nye usannheter førte til fengsling og formell siktelse.

Og den nye usanne opplysningen kom fra Økokrim. Etter nyheten i DN, søkte Det føderale politiet informasjon om Siktede. En midlertidig økonomisk rapport sendt av de norske politimyndighetene (og senere erstattet med den endelige rapporten) inneholdt feil opplysninger som førte til den likeså feilaktige konklusjonen som de brasilianske myndighetene kom til, at Arvid Birkeland hadde eiendeler som ikke stemte overens med inntektene han hadde. Dette dokumentet fra 2006, med mangelfull og feil informasjon (derfor erstattet med et nytt og oppdatert dokument) påførte Siktede alvorlig tort og svie. Det ble gitt tillatelse til å avlytte hans telefonsamtaler (som apropos ikke fant noe som tydet på at han hadde deltatt i kriminell virksomhet) og dokumentet tjente spesielt som grunnlag for den feilaktige siktelsen om hvitvasking av penger som gjorde at han ble begjært fengslet etter

politiaksjonen. Side 11, 24 og 40 i dokumentene fra etterforskningen (DOC. 01), inneholder en utførlig beskrivelse av nevnte hendelser.

I tillegg til de brasilianske myndigheters iherdige forsøk i å knytte Arvid Birkeland til virksomheter han aldri har deltatt i, forårsaket også norske myndigheter, pga. feil eller neglisjering, alvorlige skader ved å sende feil og urelaterte informasjon som ble lagt til saksdokumentene. Det kommer tydelig frem i følgende:

- (i) Politioffiserene Aase og Kryewski bekrefter i melding fra 2006 at Arvid Birkeland ikke hadde økonomisk kapasitet til å investere i Brasil (Endelig rapport viser det motsatte);
- (ii) Den midlertidige rapporten nevnt ovenfor ga brasilianske myndigheter feil informasjon og som de ikke engang hadde bedt om;
- (iii) Bevis i Siktetes favør (Den endelige økonomiske rapporten) ble lagt til saksdokumentene uten medfølgende oversettelse, i motsetning til de andre dokumentene utstedt av Økokrim.

I løpet av rettsaken har disse påstandene vist seg å være ubegrunnet, men har påført Siktete uvurderlige konsekvenser.

II.2. Fakta funnet under etterforskningen

Detter er sakens kjerne. Både i siktelsen (side 8 - 17) og i Aktoratets Sluttinnlegg (side 4 til 17) beskrives fakta funnet i politietterforskningen og den rettslige etterforskningen, altså om angivelige lovbrudd i forkant av hvitvasking av penger og om hvordan hver av de siktede er innblandet. I den lange beretningen som omfatter bygningsetapper i Brasil, etablering og bruk av selskaper i Norge, salg av eiendommer og skjøter tatt ut i Brasil, er ikke navnet Arvid Birkeland nevnt en eneste gang!

II.2.1. Kriminell organisasjon

Fremlegg av påståtte fakta begynner med referanser til selskapet Blue Marlin Group Ltda. (som siktede aldri har vært partner i), og omfatter hvordan de andre siktede var tilknyttet selskapet, og som vanlig er ikke siktede Arvid Birkeland nevnt.

Deretter går aktoratet inn på dokumentasjon mottatt fra brasilianske og norske myndigheter angående hver og en av de siktede.

Angående de andre tre siktede beskriver Påtalemyndighetene en rekke informasjon om innfridd kapital i selskapet Blue Marlin Group Ltda., og andre pengeforsendelser fra utlandet til nevnte selskap, deltakelse av Guilherme Vieira das Silva og Ivan Antas i organisasjonen (**all virksomhet tilskrevet organisasjonen er utelukkende relatert til Blue Marlin Group Ltda.**), med beskrivelse av deres rolle som direktør og daglig leder, videre nevnes dokumenter som gir fullmakt til brasilianere for å åpne og bevege

bankkonto i Blue Marlin Group Ltda. i Norge, pluss andre opplysninger som iallfall indirekte angår de angivelige lovbruddene.

Det samme er ikke tilfelle for Arvid Birkeland! Bare på side 10 i siktelsen og bare på side 15 i Påtalemyndighetenes Sluttinnlegg nevnes informasjonen angående Arvid Birkeland som er utstedt av brasilianske og norske myndigheter, sammenfattet nedenfor:

- Permanent oppholdstillatelse ble først gitt den 22.11.2006;
- Partner i bare ett selskap som administrerer hoteller (boligenhetene ble solgt til privatpersoner), hvor han var etterfølger av Bengt Goran Ahronius, som til tross for å være partner i selskapet på den tiden de angivelig lovbruddene ble begått, ikke engang er siktet i saken;
- En formue på cirka BRL 1,5 millioner, uten resurser fra utlandet eller inntekter i Brasil (**han var bosatt i Norge!**)
- Han opplyste ikke til de brasilianske skattemyndighetene om sitt partnerskap i selskapet og sine inntekter i Norge (**han var bosatt i Norge!!!**)

Igjen må det presiseres at **ingen av de ovenstående fakta er ulovlige eller, for å være mer nøyaktig, de har ingen tilknytning til de angivelige lovbruddene angitt i siktelsen.** Fakta som i seg selv burde være nok til å gjøre nevnte informasjoner urelevante.

Likevel, for å legge frem en fullstendig forklaring av fakta, er det viktig å komme nærmere inn på disse informasjonene, ikke minst fordi de påviser en absurd motsetning i siktelsen, som mangler forsvarlig grunnlag og som Påtalemyndighetene på nytt insisterer på i sitt sluttinnlegg.

Påtalemyndighetene erkjenner utstedelse av oppholdstillatelse til siktede som bare bosatte seg i Brasil den 22.11.2006, få måneder før politiaksjonen (begynnelsen av mai 2007), med andre ord, lenge etter at de angivelige lovbruddene ble ”konstatert” og ”etterforsket”. Ikke nok med det, men ettersom siktede ikke var bosatt eller skattebetaler i Brasil, var han heller ikke forpliktet til å opplyse skattemyndighetene i Brasil om partnerskap og inntekter han hadde i Norge. I tillegg står det i fotnote på side 02 at Påtalemyndighetene uttrykkelig fastslår at lovbruddene mot skattevesenet ikke var politiaksjonens mål.

Unødvendigheten av å informere de brasilianske myndighetene om sin formue før selvangivelsen for 2007 (han flyttet til Brasil i slutten av 2006) ble uttrykkelig erkjent av vitnet HENRIQUE JORGE FREITAS DA SILVA (funksjonær i Skattevesenet) på side 04 i hans vitneutsagn den 28.09.2007. (side 161 og følgende):

”En utlending som IKKE ER BOSATT I Brasil plikter ikke å informere skattevesenet om eiendeler anskaffet i Brasil, men understreker at han plikter å informere disse opplysningene i selvangivelsen året utstedelse av oppholdstillatelse i landet”.

Det er dermed innlysende (en annen måte å forstå det på er ikke mulig) at **siktede, så lenge han ikke var bosatt i Brasil aldri kunne motta kapital i Brasil. For å kjøpe eiendom i Brasil overførte han penger til Brasil**, noe han gjorde direkte til selgernes bankkonti, og som ble behørig informert til BACEN (ellers ville det ikke være mulig å foreta overføringene) og til norske myndigheter, så vel som i siktedes selvangivelse. **Dokumentasjonen som er vedlagt saksdokumentene viser at alle overføringene ble foretatt på lovlig vis, meldt fra om og foretatt gjennom offentlige kanaler, og at pengene ble overført fra siktedes bankkonti i Norge direkte til selgerne i Brasil.**

For å avslutte dette emnet er det på sin plass å ta opp Påtalemyndighetenes lettsindige holdning angående de økonomiske rapportene sendt av norske myndigheter, som viser Siktetes økonomiske kapasitet og lovlige pengeoverføringer til Brasil, at pengene har lovlig opprinnelse og at de ikke har noe å gjøre med eiendommene i Blue Marlin Group Ltda.

I begynnelsen av saksbehandlingen, da den midlertidige rapporten - ufullstendig og mangelfull - var del av saksdokumentene (side 534/535 i Vedlegg I, part 3) hvor det kun nevnes en brøkdel av Siktetes inntekter og eiendeler, senere korrigert av den endelige rapporten (side 184 og 218 i Vedlegg II), påsto Påtalemyndighetene at siktede i henhold til selvangivelsen ikke hadde økonomisk kapasitet til å legitimere eiendelene sine i Brasil, noe som ble betraktet som et indisium for hvitvasking av penger.

Etter å ha mottatt den endelige rapporten, som viser siktedes totale økonomiske kapasitet, som han hadde anskaffet før perioden for de angivelige lovbruddene, hevdet Påtalemyndighetene at siktede hadde unndratt å informere de brasilianske myndighetene om sin formue i utlandet. Til år 2006, da siktede bosatte seg i Brasil, var han ikke skattepliktig i Brasil, og selv om han hadde vært det, ville det å unnlate å sende inn selvangivelse ikke gjøre opphavet til pengene for kjøp av eiendelene mindre lovlig, ettersom de ble anskaffet før de angivelige ulovlige handlingene.

Ettersom siktede ikke bodde eller oppholdt seg i Brasil mer enn 183 dager i alle skatteårene før 2007, var ikke Siktede skattemessig bosatt i Brasil, ifølge RIR/99.

At Siktede ikke var partner i den angivelige kriminelle organisasjonen kan påvises gjennom andre fakta. En erklæringen avgitt av Alf Sverkmo til Det føderale politiet (i ettertid betraktelig endret under høring i nærværende tingrett), der han anklager de siktede, var opphav til en rettsak i Norge, og den nylig forkynte og oversatte kjennelsen (altså et nytt dokument, DOC 02), erkjenner uttrykkelig at:

”Arvid Birkeland hadde sin egen økonomiske virksomhet i Natal, Brasil. I perioden fra 2002 til slutten av 2005 hadde han ingen forretningsmessige forhold til Trygve Kristiansen. Siktede administrerte et gjestgiveri i Natal i samarbeid med en brasilianer.

Arvid Birkeland ble dratt inn i saken for å ha gått i partnerskap med Trygve Kristiansen i 2006, for utvikling av nye eiendomsprosjekter. Birkeland har aldri hatt noen tilknytning til Blue Marlin Group.”

Denne rettslige erkjennelsen viser nok en gang at det ikke var noen forretningsmessig tilknytning mellom Arvid Birkeland og de andre siktede i perioden de angivelige lovbruddene ble begått. Men det er på sin plass å understreke at personen som hadde stillingen som hotelldirektør før Arvid Birkeland på den tiden lovbruddene angivelig ble begått, Bengt Goran Ahronius (som forlot selskapet i desember 2006), ikke engang ble siktet, selv om han fikk beslaglagt sine eiendeler da saken ble påbegynt.

Ovenstående viser at Påtalemyndighetene ikke er helt konsekvente, og at i stillingen Ahronius og Birkeland hadde, utførte de ikke noe ulovlig og hadde ingen befatning med de angivelige lovbruddene.

II.2.2. Siktede hadde ikke noe forhold til familien Rasool

På nytt nevnes ikke Siktede eller forbindelse mellom Arvid Birkeland og familien Rasool, som holdes for å være leder i den kriminelle pakistansk-norske organisasjonen som har forretninger i Natal. **Også når det gjelder de andre siktede er det ikke funnet noe som tyder på at det var et forhold mellom dem og Siktede, og dette punktet er utelatt i Påtalemyndighetenes Sluttinnlegg.**

Med utgangspunkt i siktelsen må det gjøres oppmerksom på at forbindelsene mellom de andre siktede, selskapet deres (**Blue Marlin Group Ltda.**) og familien Rasool kun omhandler kjøp av visse private eiendommer før Siktede flyttet til Brasil og før han ble partner i Brazilian Investimentos, et selskap som aldri har solgt eller kjøpt eiendommer og som Siktede heller ikke administrerte.

På dette punktet passer det å fremheve Påtalemyndighetenes uredelige forsøk på å knytte Arvid Birkeland til lovbrudd på grunn av en handel utført av Toralf Wold. Sistnevnte kjøpte sin eiendom den 09.12.2003, slik at de siktede og slettes ikke Arvid Birkeland har noe ansvar for påfølgende handlinger.

Det forekommer ikke noe ulovlig i den beslaglagte salgsavtalen inngått med Salvatore Ferraro, det er heller ikke sikkert at den ble gjennomført. Men Påtalemyndighetenes forsøk på få det til å se ut som om denne handelen var ulovlig og at Arvid Birkeland deltok i den, viser bare Aktoratets intensjon om å skape uvirkelige situasjoner for å oppnå en urettferdig dom.

II.2.3. Mekanismen i de angivelige lovbruddene

Etter innledende beretninger, henvisninger til dokumenter, rapporter og informasjonen som i liten grad omfatter den siktede - og når han nevnes, er det uten å anklage ham for lovbrudd eller medvirkning i de angivelige lovbruddene - kommer vi til siktelsens kjernepunkt, som i teorien burde beskrive de siktedes kriminelle virksomhet, hvilken

rolle hver av dem spilte i selskapet, og andre krav ihht. Straffelovens art. 41, med redegjørelse av lovbruddet og alle omstendighetene.

I beretningen av de angivelige lovbruddene (side 12 - 17), finnes det ikke i hele den lange beskrivelsen av de angivelige ulovlige virksomhetene en eneste referanse til Siktede, verken hans navn eller selskapet som han var partner i sammen med de andre siktede er nevnt. Det er innlysende at de angivelige lovbruddene ble begått i selskapet Blue Marlin Group Ltda.

I Påtalemyndighetenes Sluttinnlegg (side 959 – 967), som beskriver de angivelige lovbruddene, finnes det heller ingen beskrivelser av handlinger utført av Arvid Birkeland, eller at han på en eller annen måte har deltatt, samtykket til, eller medvirket i de angivelige lovbruddene i 2003 - 2005.

Den eneste gangen navnet til Siktede Arvid Birkeland nevnes er verdt å gjengi for å vise hvordan Påtalemyndighetene forsøker å få normale fakta til å se ut som lovbrudd (side 962):

”Etter en enkel vurdering av dokumentasjonen som ble beslaglagt i selskapet Brazilian Investimentos Turisticos Ltda. (vedlegg VII til saksdokumentene nr. 2006.84.00.006185-6), som eies av Siktede Arvid Birkeland, er det funnet førtifem salgskontrakter skrevet på norsk, der Blue Marlin Group og Cotovelo Resort e Spa Ltda. er oppført som selgere.”

I sitt arkiv oppbevarte Arvid Birkeland kontrakter inngått mellom utenlandske fysiske personer og brasilianske selskaper som han aldri var partner i. Hvis det angivelige lovbruddet ble begått under salget av nevnte eiendommer og siktede i samme periode ikke bodde i Brasil, og heller ikke var partner med de andre siktede, blir det klart at å være i besittelse av disse dokumentene mange år senere ikke har noen tilknytning til ”lovbruddene” begått minst to år tidligere.

Men forklaringen på at han var i besittelse av disse dokumentene er likevel enkel, klar og logisk. Det erkjennes i Påtalemyndighetenes sluttinnlegg, som vel som i politifullmektig Santiago Hounies vitneerklæring, at Arvid Birkelands innblanding i saken er en følge av hans stilling som omfattet administrasjon av leilighetene bygget av Blue Marlin Group og Cotovelo Resort e Spa, og som var solgt til utlendinger. I sin stilling i administrasjonen av nevnte hotell var det viktig å holde orden på skjøtene til boligenhetene - ettersom fortjenesten av utleien skulle utbetales til eierne - og føre kontroll med autoriserte besøkende, delta i møter i felleseiet, pluss alt annet som kreves for å administrere et hotellkompleks.

Etterforskningen har ikke engang kunne bekrefte siktedes indirekte medvirkning, kun at han flere år etter de angivelige lovbruddene var i besittelse av nevnte dokumenter, som var helt naturlig i stillingen han hadde.

I seg selv innebærer disse kontraktene heller ikke noe ulovlig, i og med at de angivelige lovbruddene har opphav i at de brasilianske skattemyndighetene ikke ble opplyst om de nevnte verdiene og fordi skjøtene ble tatt ut med lavere verdi enn de

virkelige. Det blir da klart at kan verken kjøperne eller Arvid Birkeland, som tredjepart, kan idømmes straff, i og med at han på denne tiden ikke hadde noe som helst forhold til de andre siktede og aldri var partner i Blue Marlin Group Ltda. Bengt Ahronius, som Arvid Birkeland i slutten av 2006 overtok stillingen etter, som leder for hotellgruppen, ble da heller ikke siktet.

De angivelige lovbruddene som ble begått først (mot det brasilianske finanssystemet, bedrageri og bandevirksomhet) med påfølgende hvitvasking av penger, blir av Påtalemyndigheten tilskrevet Guilherme Vieira da Silva, Ivan Antas og Trygve Kristiansen, for salg av leiligheter gjennom selskaper som Siktete Arvid Birkeland aldri har hatt partnerskap i.

Alf Sverkmo, som bekrefter å ha deltatt med salg av eiendommer til Blue Marlin Group i Norge på denne tiden, ble spart av Aktoratet, til tross for at de har forstått det slik at salgene var ulovlige, og han derfor også burde stilles til ansvar.

III. MANGLENDE BEVIS FOR Å HA BEGÅTT ELLER VÆRT MEDVIRKENDE TIL LOVBRUDD

Når det gjelder hele omfanget av den angivelige kriminelle virksomheten, fortsetter Påtalemyndighetene med beskrivelser av de angivelige lovbruddene, inndelt i avsnitt og emner. **Men på nytt dreier det seg om generelle kommentarer angående den angivelige kriminelle bandevirksomheten, uten å spesifisere Siktetes handlinger.**

Det er bare å lese **Siktelsen og Sluttinnlegget for å kunne fastslå at skildringen av de angivelige lovbruddene ikke nevner hvilken rolle Siktete skulle hatt i den angivelige bandevirksomhetene.** Det som er fakta er at Arvid Birkeland ikke på noen måte var innblandet i bygging og salg utført av Blue Marlin Group og Cotovelo Spa Resorts.

Det er likevel på sin plass å trekke frem utdrag av siktelsen og Påtalemyndighetenes sluttinnlegg med skildring av gruppens angivelige kriminelle virksomhet, hvor det **foruten manglende spesifisering av Siktetes handlinger, og som er uakseptabel for en fellende dom, kommer det klart frem at handlingene som holdes for å være ulovlige er helt uforenlige med siktetes yrke:**

”Som vi har sett, siden 2003, siktete Trygve Kristiansen, Arvid Birkeland, Odd Vegar Kolstad, Terje Falkenhall (...) i den hensikt å begå lovbrudd (...). I Brasil, å registrere salg av eiendom til en lavere verdi enn den egentlig salgsværdien, med betaling i utlandet, kan med sikkerhet sies å dreie seg om ulovlig pengeoverføring (...). I virkeligheten kan ovenfor nevnte lovbrudd anses for å ha vært begått i forkant til hvitvasking av penger.”

La oss understreke at, som bekreftet i Siktelsen, flyttet Siktete først til Brasil først i slutten av 2006, der han hadde stilling som ikke administrerende partner i et selskap

hvor virksomheten var begrenset til administrasjon av privatleiligheter (*flats*), holde vedlikehold og utleie av leilighetene under eiernes fravær.

(...) var, overfor notarialkontorer i vår delstat, sikkert med medvirkning av notarer (en av dem er forresten identifisert og siktet som medvirkende i en av siktelsene) og andre offentlige kontorer (kommunalt og føderalt skattevesen, for eksempel), som utførte en type svindel som gikk ut på å ta ut skjøte med lavere verdi enn virkelig kjøpeverdi.

Arvid Birkeland har aldri undertegnet en eneste kontrakt for salg av eiendom i Blue Marlin Group eller Cotovelo Resort e Spa, i og med at han aldri har vært partner, administrator eller fullmaktsinnehaver for nevnte selskaper. Det foreligger ingen bevis i saksdokumentene for at han skal ha undertegnet slike dokumenter (ettersom han aldri har undertegnet noen) og heller ingen bevis på at han skal ha vært involvert i å ta ut skjøter eller foreta betalinger og ta imot disse salgsverdiene, at han skal ha samtykket til, planlagt eller gått med på slike forretninger. Saksbevisene viser det motsatte, ifølge alle vitneavhør og erklæringer: Arvid Birkeland har aldri deltatt i salg, pengeoverføring eller valutaveksling i forbindelse med leiligheter solgt av Blue Marlin Group Ltda.

Følgende er en teknisk og objektiv vurdering:

III.1. Bandevirksomhet

Påtalemyndighetene påstår i siktelsen at *”den nevnte kriminelle organisasjon var hierarkisk inndelt og omfattet leverandører av kapital eller ledere på den ene siden og operatører som rapportere til lederne om den kriminelle virksomhetene de utførte, på den andre siden.”* Med dette som grunnlag stempler de det som bandevirksomhet, med hjemmel i Straffelovens § 288.

Det er således mulig å gå gjennom beskrivelsen av de andre siktedes medvirkning i den såkalte bandevirksomheten. På side 10 står det om Guilherme og Ivan:

”Guilherme Vieira da Silva og Ivan Antas Pereira Pinto Junior medvirket i den kriminelle organisasjonen som rettmessige partnere i noen av disse foretakene, men i virkeligheten var mellommenn i den kriminelle organisasjonen, mens de i praksis bare opptrådte som ledere og administratorer, og mottok ordrer fra Trygve Kristiansen”.

På side 11, Odd Vegar Kolstad:

”...er partner i Blue Marlin Group Ltda., og har medvirket i den kriminelle organisasjonen ved å undertegne diverse salgskontrakter for leiligheter i utlandet, og således medvirket i lovbrudd mot Brasils finanssystem, hvitvasking av penger og svindel”.

På side 11, Terje Falkenhall:

”(...) var ansvarlig for å formidle kontakt mellom den kriminelle organisasjonen ledet av Trygve Kristiansen og familien Rasool.”

Men når det gjelder Siktete forekommer det ingen beskrivelse av hva han har gjort - skal Arvid Birkeland ha vært en av lederne eller bare en ”stråmann”? Hvilken funksjon hadde han i utførelsen av de angivelige lovbruddene? Ta ut skjøter? Det er umulig å svare på, for Aktoratet tier og det foreligger ikke bevismateriale i saksdokumentene, siktete er kun nevnt i virksomhet som ikke har noe med salg av leiligheter, utbetalinger, opplysninger til skattemyndighetene og opplysninger til BACEN eller utskrift av skjøter å gjøre. Han har med andre ord ikke hatt noen befattning med lovbruddene angitt i siktelsen og sammenfattet i Sluttinnlegget.

På side 970 i sitt Sluttinnlegg innoverer Påtalemyndighetene og sier om Arvid Birkeland at *”det fremgår av hele den ovenfor nevnte bevisbyrden at han opptrådte som en virkelig partner eller at han var en av lederne”*. **Hvor er beviset for at Arvid Birkeland delte lederskapet? Hvor er beviset for at Arvid Birkeland medvirket i de angivelige lovbruddene?**

Det finnes ikke bevis.

Det finnes ikke dokumenter, telefonavlytting, vitner eller indisier som peker på at Arvid Birkeland har medvirket direkte eller indirekte, eller på annen måte har vært innblandet, eller at han var en av lederne, angående **salg eller mottak av betaling** for leilighetene i Blue Marlin Group Ltda eller Cotovelo Spa e Resort.

Det finnes ikke dokumenter, telefonavlytting, vitner eller indisier som peker på at Arvid Birkeland har medvirket direkte eller indirekte, eller på annen måte har vært innblandet, eller at han var en av lederne, angående **utbetaling eller mottak av betaling for salg av leiligheter** i Blue Marlin Group Ltda eller Cotovelo Spa e Resort.

Det finnes ikke dokumenter, telefonavlytting, vitner eller indisier som peker på at Arvid Birkeland har medvirket direkte eller indirekte, eller på annen måte har vært innblandet, eller at han var en av lederne, angående **opplysninger til skattemyndighetene eller til BACEN angående salg** av leiligheter i Blue Marlin Group Ltda eller Cotovelo Spa e Resort.

Det finnes ikke dokumenter, telefonavlytting, vitner eller indisier for at Arvid Birkeland har medvirket direkte eller indirekte, eller på annen måte har vært innblandet, eller at han var en av lederne, for **å ta ut skjøter for leiligheter** i Blue Marlin Group Ltda eller Cotovelo Spa e Resort.

Beviset i saksdokumentene er et klart motbevis! Erklæringer avgitt av de andre siktete fastslår at Arvid Birkeland aldri har hatt noen medvirking i de angivelige lovbruddene. En gjennomgåelse av vitneavhørene (norsk politi, brasiliansk politi, funksjonærer fra Skattevesenet i Brasil og kjøpere av eiendom i Norge) viser at Arvid Birkeland aldri er nevnt når det gjelder merdvirking i lovbruddene. Vitneutsagnet til

Edileise er således kategorisk. Heller ikke i Alf Sverkmos vitneutsagn, som var opphav til etterforskningen, nevnes ikke Arvid Birkelands medvirkning i de angivelige lovbruddene.

Det er lettsindig og uansvarlig av Aktoratet å hevde at Arvid Birkeland var en av lederne av nevnte foretak, når de ikke engang kan bevise at han har medvirket i det hele tatt.

III.2. Lovbrudd mot Brasils finanssystem

Siktelsen omfatter to av denne type lovbrudd, (art. 21, eneste paragraf, av Lov nr. 7.492/86) oppgi falsk identitet under veksling av valuta og skatteunndragelse (art. 22).

Førstnevnte lovbrudd omhandler pengeforsendelser fra utlandet til Brasil under navn til selskaper som eies av stråmenn og falsk opplysning om at det dreide seg om lån mellom juridiske personer, slik det er detaljert på side 13 og gjentatt i Sluttinnlegget:

*”Det kan se ut som om pengeforsendelsene til Brasil ble foretatt på lovlig vis, men etterforskningen har klart å bevise at det bare er tilsynelatende, dvs., det ble unndratt opplysninger som skulle vært gitt eller det ble oppgitt falske opplysninger for veksling av valuta, som faller inn under type lovbrudd ihht. Art. 21, eneste paragraf, av Lov 7.492/86. For eksempel medvirket **Guilherme Vieira da Silva og Ivan Antas Pereira Pinto Junior** i den kriminelle organisasjonen som partnere i noen av selskapene som vekslet valuta, men i virkeligheten opptrådte de som mellommenn i bandevirksomheten, for de hadde ikke økonomisk kapasitet som partnere. I praksis handlet de etter ordre fra **Trygve Kristiansen**. Det ble altså oppgitt falske opplysninger av selskapet som vekslet valuta, og det faller under lovbrudd ihht. Art. 21, eneste paragraf, av Lov 7.492/86.*

Det gjøres oppmerksom på at nok en gang blir ikke Siktede nevnt når det gjelder medvirkning i nevnte lovbrudd, heller ikke når det gjelder de angivelige lovbruddene på side 17 i siktelsen og side 15 i Aktoratets Sluttinnlegg.

De nevnte valutavekslingene ble foretatt av Blue Marlin Group Ltda., som var lovlig representert av Ivan Antas Pereira Pinto Junior, et selskap som Siktede aldri har vært partner i. Verken i siktelsen eller i saksdokumentene forekommer påstander, fremstillinger eller indisier på at Arvid Birkeland har deltatt direkte eller indirekte i valutaforretning relatert til nevnte selskap, eller til det eneste selskapet i ”Gruppen” som han var partner i, Brazilian Investimentos. I perioden for de angivelige lovbruddene hadde Bengt Goran Ahronius stillingen som Siktede senere overtok, og han er ikke engang siktet i saken.

Når det gjelder det andre lovbruddet, skatteunndragelse, følger en lang beskrivelse om dette på side 12 - 17, hvor Siktede ikke er nevnt. I Påtalemyndighetenes slutning på side 20, står det:

” For det andre, er det klart at det ble foretatt skatteunndragelse. Ihht. siktelsen og understreket av Skattevesenet, i Tilleggsrapport 01 (med kopi vedlagt

nærværende siktelse), kan det å selge en eiendom i Brasil til lavere verdi enn den virkelige salgsverdien, med betaling i utlandet, karakteriseres som skatteunndragelse”.

Nok en gang ser vi at **det angivelige lovbruddet er forbundet med salg i utlandet av leiligheter bygget av Blue Marlin Group Ltda., og at det ikke foreligger påstander eller bevis for at Siktede har vært medvirkende**, ettersom han aldri har vært partner i selskapet og bare arbeidet innen administrasjon av felleseiet på vegne av eierne **etter at han flyttet til Brasil i slutten av 2006, da leilighetene ikke lenger tilhørte Blue Marlin Group Ltda og heller ikke Cotovelo Resort e Spa, men var solgt til diverse eiere.**

III.3. Svindel

Siktelsen begrunner anklagen om svindel, gjentatt i Sluttinnlegget, slik:

”Disse eiendomstransaksjonene, med betaling i utlandet, ble utført i reelle verdier, men mye høyere enn de som ble oppgitt til det brasilianske skattevesenet.

Ved hjelp av notarialkontorer i delstaten RN, sikkert med medvirkning fra notarer (...) og andre offentlige etater (...) begått svindel, som går ut på å ta ut skjøte med en mye lavere verdi enn den virkelige kjøpeverdien”.

Ifølge denne slutningen ble de angivelige lovbruddene begått under salg av leilighetene foretatt av Blue Marlin Group Ltda., (side 14 og følgende i siktelsen), og Cotovelo Resort e Spa hvor Trygve Kristiansen, Ivan antas Pereira Pinto Junior og Guilherme Vieira da Silva oppføres som medvirkende. Det nevnes ikke noe sted at Arvid Birkeland skal ha hatt noen befatning med å ta ut skjøter eller med å selge leiligheter for de nevnte selskapene, eller gitt falske opplysninger til myndighetene.

Også når det gjelder svindel har ikke Aktoratet klart å legge frem bevis for Siktedes medvirkning.

III.4. Hvitvasking av penger

Angående hvitvasking av penger legger tiltalen frem følgende slutning (side 21):

”Ved å unndra eller oppgi falske opplysninger (personlig, gjennom uhederlige selskaper, noen eid av ”stråmenn” eller personer uten tilstrekkelig økonomisk kapasitet) angående opphav, begrunnelse og formål til penger, eiendeler og rettigheter anskaffet direkte eller indirekte ved lovbrudd begått av den kriminelle organisasjonen (nevnt tidligere i siktelsen), så vel som ved å omgjøre disse verdiene til lovlige midler og, til slutt, ved å anvende nevnte eiendeler og penger i egne økonomiske og finansielle virksomheter, vel vitende om at de stammer fra de nevnte lovbruddene, kan vi si at de siktede foretar hvitvasking av penger.”

Som vi ser ble den angivelige hvitvaskingen av penger begått ved innfrielse av salgsverdiene for eiendommene (hvor siktedes medvirkning ikke er nevnt), medvirkning i bandevirksomhet, noen ganger som stråmann, og ved anskaffelse av eiendeler for å skjule opphavet til pengene.

I løpet av nesten fem års etterforskning har De føderale påtalemyndighetene ikke klart å legge frem bevis for at Arvid Birkeland skal ha mottatt verdier av selskapene Blue Marlin Group og Cotovelo Resort e Spa, eller i navnet til nevnte selskaper, eller fra eiendommens kjøpere, som han angivelig skal ha holdt skjult for myndighetene.

Tvert imot og ifølge Økokrims endelige rapport, ble alle eiendelene til Siktede anskaffet med lovlig overføring av penger med lovlig opphav, direkte fra sin egen bankkonto til de brasilianske selgerne, gjennom den brasilianske Sentralbanken.

På dette punktet er det nødvendig å trekke frem uttalelser fra føderal dommer Carlos Wagner Dias Ferreira som vurderte siktedes begjæring om tilbakegivelse av eiendeler, pengeverdier og dokumenter, som behandles under sak nr. 2008.84.00.006270-5, i samme rett som behandler siktelsen.

I kjennelsen til nevnte sak bekreftet dommeren at ”denne domstolen finner ingen kategoriske bevis for at siktedes beslaglagte eiendeler og pengeverdier ble anskaffet med midler fra ulovlig virksomhet, og gir i prinsippet ingen grunn til opprettholdelse av kjennelsen for beslagleggelse av Siktedes eiendeler, pengeverdier og dokumenter for å sikre interessen i straffesaken eller en eventuell dom. Og etter denne kjennelsen er det ikke langt frem noen bevis i saken.

Siktede har gjentatte ganger lagt frem begjæring i retten om at den endelige rapporten fra de norske myndighetene skulle legges til saksdokumentene, ettersom den viser at kjøp og salg av alle siktedes eiendommer er foretatt på lovlig vis. Siktede insiterte også på å få oversatt alle sidene i vedleggene, som klart viser at alt han eier har lovlig opphav. **Det bør legges merke til at en fullstendig oversettelse av nevnte dokumenter først ble autorisert av dommer i 2008, og senere igjen nektet av samme dommer, noe som gjør enhver fellende dom på dette punktet ugyldig, da det foreligger klart brudd på siktedes rettssikkerhet. Siktede kan bare ha blitt nektet oversettelse av nevnte dokumenter såfremt dommeren erkjenner at det ikke foreligger bevis på lovbruddet i saksdokumentene.**

III.4.1 Forskjellige tidsperioder for Siktedes anskaffelse av eiendeler og lovbruddene i saken

Selv uten å insistere på at det ikke foreligger bevis på at Arvid Birkeland skal ha mottatt pengeverdier fra Blue Marlin Group Ltda, Blue Marlin AS eller Skipaprok AS og deres angivelig ulovlige salg av eiendommer, ser man av bevismaterialet i saksdokumentene andre faktorer som tydelig viser at siktede er uskyldig.

Det bør legges merke til at siktede anskaffet sine eiendeler i en periode før de angivelige lovbruddene angitt i siktelsen (lovbrudd i forkant til et annet), slik at disse eiendelene umulig kan ha vært resultat av lovbrudd. Det gjøres oppmerksom på at

loven er klar når den sier at beslagleggelse av eiendeler bare kan foretas av eiendeler som stammer fra lovbrudd. På dette punktet er det på sin plass å ordrett sitere artikkel 4 i Lov 9.613/98, som kalles for lov for ”mot-hvitvasking”:

Art. 4. Dommeren, etter forespørsel fra Påtalemyndighetene, eller representant for politimyndigheter, 24 timer etter at Påtalemyndighetene har vært hørt, kan kreve, når det foreligger tilstrekkelige grunner, i løpet av avhør eller behandling av straffesak, beslagleggelse av siktedes eiendeler, rettigheter eller pengeverdier, eller de som står i hans navn, som er et resultat av lovbrudd, med hjemmel i nærværende Lov, ihht. Art.125 til 144 i Forskrift nr. 3.689, av 3.10.1941 – Straffeloven.

Tidspunktet for anskaffelse av eiendelene fjerner muligheten til at de har opphav i de angivelige lovbruddene. Det er samtidig umulig å overse at eiendelene anskaffet av Siktede i Brasil er et resultat av hans arbeid og opparbeidet formue i Norge (bekreftet i rapport fra norske myndigheter), og har ingen tilknytning til salg av leiligheter foretatt av Blue Marlin Group Ltda. eller Cotovelo Resort e Spa, hvor de angivelige lovbruddene skal ha vært begått. De to hendelsene skjedde i to forskjellige tidsperioder, noe som fullstendig skiller Siktetes eiendelene fra kriminell virksomhet.

Vi kan også sitere Høyesterett, hvor det er enighet om at eiendeler ikke kan beslaglegges hvis de ikke har forbindelse med de angivelige lovbruddene som ble gjort i forkant av hvitvaskingen:

Den viktigste hensikten med sikring som foreskrives i straffeprosedyrer når det foreligger mistanke om hvitvasking av penger, er å hindre fortsettelse av den ulovlige virksomheten, ettersom hvitvasking av penger består i å bringe pengeverdier, eiendeler og andre rettigheter, som direkte eller indirekte stammer fra tidligere lovbrudd, inn i den formelle økonomien.

(Ledd I til VIII av art. 1 i Lov nr. 9.613/98)

(Høyesterett i Brasil, Tribunal Pleno – Enstemmig vedtatt – Inq-QO 2248 – Relator Min. Carlos Britto, DJ 20.10.2006, side 49)

Konklusjonen til dommerne i brasiliansk Høyesterett i samme sak er at det er umulig å beslaglegge eiendeler som er anskaffet uten noen tilknytning til lovbrudd, og understreker at i nærværende sak foreligger ingen bevis, påstand eller indisier om at Siktede har mottatt pengeverdier relatert til lovbrudd angivelig begått av de siktede som var partnere i Blue Marlin Group Ltda, slik det er bekreftet i Økokrims rapport. Det er Påtalemyndighetene som er ansvarlige for bevisbyrden, men de har ikke funnet noe.

III.4.2. Bevis for lovlig anskaffelse av Siktetes eiendeler og lovlig opphav til resursene

For at dommeren kan foreta en grundig vurdering av bevisene for at Siktetes formue er lovlig og ikke på noen måte tilknyttet resurser fra en angivelige ulovlig virksomhet foretatt av selskaper som Siktete aldri har vært partner i, legger vi hermed frem begrunnelser og bevis på at alt har lovlig opprinnelse og på hvilken måte hver av eiendelene til Arvid Birkeland som han eide i samme periode som politiaksjonen Operasjon Paradis ble anskaffet.

Det understrekes at Påtalemyndighetene ikke har klart å fastslå at Arvid Birkeland har mottatt pengeverdier fra bygging og salg av leiligheter i Blue Marlin Group Ltda, som i seg selv tilltaer oss til å konstatere at hans eiendeler ikke har noen tilknytning til de angivelige ulovlige virksomhetene. Men Arvid Birkeland har gått videre og skaffet til veie enstyldige bevis for at alle hans eiendeler har lovlig opprinnelse.

Ifølge dokumenter utstedt av Den norske regjering, kan vi bekrefte opphavet til pengene som ble overført for kjøp av eiendommer, og at overføringene ble foretatt på lovlig vis, via Brasils Sentralbank - og dermed behørig opplyst til valutamyndighetene – og bevise at nevnte betalinger ble foretatt direkte til selgernes bankkonti i Brasil.

Slik det bekreftes i Økokrims endelige rapport, ble Siktetes eiendeler i Brasil anskaffet med midler fra egne bankkonti, men også fra partnerskap i selskapene Brasil Invest AS og Trondheim Invest AS, hvor han er majoritetsaksjonær. Alle pengeoverføringene foretatt via Trondheim Invest AS for å kjøpe eiendom i Brasil er foretatt i Siktetes navn med midler fra partnerskap i selskapet.

A) Eiendom i Av. Engenheiro Roberto Freire nr. 3.100. Ponta Negra, Natal/RN

Eiendommen i Av. Engenheiro Roberto Freire er resultat av oppløsning av selskapet Brasil Invest AS, hvor Trondheim Invest AS hadde 31,67% av aksjene, en oppløsning som norske myndigheter har godkjent som fullt ut lovlig. I henhold til opplysninger i Økokrims endelige rapport (side 5/6 av den respektive statsautoriserte oversettelsen), da selskapet ble oppløst i juni 2002, mottok Trondheim Invest AS som sin del av partnerskapet, en bil og en eiendom i Av. Engenheiro Roberto Freire nr. 3.100, Ponta Negra, Natal/RN, til en verdi av BRL 440.000,00 (fire hundre og førti tusen reais).

Siktetes selvangivelse viser nettopp dette beløpet på BRL 440.000,00 (fire hundre og førti tusen reais) for kjøp fra Paulo da Silva Gurgel, eiendommens tidligere eier, som mottok nevnte beløp direkte på sin bankkonto i Brasil gjennom to bankoverføringer, den første foretatt 25. mai 2001 pålydende US\$ 92.913,00 (nittito tusen, ni hundre og tretten dollar), som tilsvarer BRL 215.000 (to hundre og femten tusen reais) ifølge valutakursen i samme periode. Den andre overføringen ble foretatt 23. oktober 2001, pålydende US\$ 84.494,00 (åttifire tusen, fire hundre og nittifire dollar), som tilsvarer BRL 229.400,76 (to hundre og tjue tusen, fire hundre reais og syttiseks centavos), ifølge valutakursen i perioden.

Det er viktig å understreke at nevnte overføringer ble betalt av Brasil Invest AS, slik at eiendommen ble overdratt til Trondheim Invest AS etter at selskapet ble oppløst, slik det er beskrevet et annet sted. Senere, på grunn av et lån som ble foretatt av selskapets majoritetsaksjonær, altså Siktede, ble eiendommen overført til ham og tilsvarende beløp trukket fra hans tilgodehavende, nettopp slik det går frem av dokumentasjonen utstedt av norske myndigheter.

Det bør på nytt understrekes at nevnte overføringer ble foretatt i forkant av enhver virksomhet som Påtalemyndighetene anser som lovbrudd i denne saken, og opphavet til pengene har ingen som helst tilknytning til Blue Marlin Group Ltda, som på den tiden ikke engang var opprettet, altså, nevnte overføringer ble foretatt før de andre siktede ble kjent med hverandre og begynte å samarbeide.

B) Eiendom i rua Praia do Quaxinim nr. 8.953, Ponta Negra, Natal/RN

Eiendommen i rua Praia do Quaxinim ble anskaffet i 2003 av Siktede, og som det går fram av selvangivelsen hans til skattemyndighetene i Brasil, lød kjøpeverdien på BRL 85.000,00 (åttifem tusen reais).

Ifølge Økokrims endelige rapport (side 4/6 av oversettelse) foretok Siktede to overføringer fra bankkonti i sitt selskap Trondheim Invest AS til Maria Eunice de Brito Souza, begge som betaling for kjøp av eiendommen i rua Praia do Quaxinim nr. 8.953 (vedlegg 13 i rapporten).

Nevnte overføringer ble foretatt 15.04.2003 og 13.06.2003, den første på US\$ 5.132,00 (fem tusen, ett hundre og tretti to dollar) og den andre på US\$ 23.850,00 (tjuetre tusen, åtte hundre og femti dollar). Disse beløpene, omgjort til brasiliansk valuta med kurs i samme periode utgjør den eksakte summen som ble betalt for eiendommen, altså BRL 85.000,00 (åttifem tusen reais). Kjøpeverdien var del av Siktedes formue og er oppgitt i selvangivelsen.

C) Leilighet Ecocil Sports Park, Leilighet nr. 101 og Leilighet nr. 102, Torre III

Leilighetene 101 og 102 i Torre II i Condominio Ecocil Sports Park ble anskaffet av Siktede i 2004, som betalte henholdsvis BRL 142.750,00 (hundre og førtito tusen, sju hundre og femti reais) og BRL 140.630,00 (hundre og førti tusen, seks hundre og tretti reais), som det går fram av siktedes selvangivelse til brasilianske skattemyndigheter.

Økokrims endelige rapport (side 4/6 av oversettelsen) oppgir en bankoverføring foretatt av Siktede via selskapet Trondheim Invest AS 12. februar 2004 på US\$ 97.000,00 (nittisju tusen dollar) til Ecocil – Empresa de Construções Civas Ltda. Denne overføringen (dok. 09, vedlegg 14, og dok. 13) viser uttrykkelig til ”betaling for leilighet nr. 101 og 102, bloco 3, Ecocil” og tilsvarer, ifølge valutakursen i perioden, BRL 285.000,00 (to hundre og åttifem tusen dollar), altså kjøpeverdien for begge leilighetene.

D) KIA Carnival 65, år/modell 01/01, chassis KNAUP752316022367

Bilen KIA Carnival 65, år/modell 01/01, chassis KNAUP752316022367 ble anskaffet av Siktede i 2005 for BRL 55.000,00 (femtifem tusen reais), ifølge selvangivelse til brasilianske skattemyndigheter.

Salget ble foretatt av Ecil Empresa Construtora Imobiliaria Ltda, som, ifølge Økokrims endelige rapport (vedlegg 17) 12 juli 2005 mottok via bankoverføring foretatt av Siktede, et beløp på US\$ 23.160,00 (tjuetre tusen, ett hundre og seksti reais), tilsvarende BRL 55.000,00 (femtifem tusen reais) i henhold til valutakursen i perioden.

E) KIA Cerato, år/modell 06/06, chassis KNAFE223365275408

I 2006 kjøpte siktede KIA bilen Cerato, år/modell 06/06, chassis KNAFE223365275408, fra selskapet Dunas Veiculos Motors Ltda. for BRL 56.000,00 (femtiseks tusen reais). Kjøpet er opplyst til brasilianske skattemyndigheter i siktedes selvangivelse.

Dette kjøpet ble også foretatt via direkte bankoverføring fra siktedes midler, angitt i selvangivelse i Norge, til selgerens konto i Brasil. Bankoverføringen ble foretatt den 12. juni 2006 (dok. 09, vedlegg 18, og dok. 15) pålydende NOK 120.000,00 (hundre og tjue norske kroner).

Pengene til nevnte kjøp er i overensstemmelse med Siktedes inntekter i Norge.

F) Sparekonto Ouro/poupex i BB, filial 1845-7 / 11314-X

På bankkonto 11314-X i Agencia 1845-7 i Banco do Brasil, sto et innskudd på R\$ 4.000,00 (fire tusen reais), som opprinnelig var godtgjørelse betalt av selskapet Brazilian Investimentos Ltda., som aldri har bygget eller solgt leiligheter, spesielt ikke i perioden da Siktede var partner (fra og med desember 2006). I tillegg brukte Siktede sitt norske kredittkort med uttak fra egne midler i Norge når det var behov for det.

IV. IKKE STRAFFSKYLDIG - LOVBRUDD I PARTNERSKAP OG MANGLENDE SUBJEKTIV TILKNYTNING

Selv om det i ovenstående blir klart at Siktede Arvid Birkeland er uskyldig, må vi med følgende argumenter komme inn på gjerningsmannen skyldspørsmål, spesielt innen partnerskap i et selskap som var del av andre selskaper ved siden av det der de angivelige lovbruddet ble begått.

Skyldsprinsippet er basert på tre begreper: skyld etter bevisvurdering av lovbruddet; skyld som del av straffeutmålingen; skyld som motsetning til objektivt straffeansvar. Det som har spesiell interesse her, er det siste begrepet, for Arvid Birkeland ble ansett

for å tilhøre samme ”bande” som de andre siktede, ene og alene på grunn av et partnerskap i andre selskaper.

Straffeloven forbyr det som kalles ansvar uten skyld. En gjerningsmann kan bare idømmes straff hvis han har utført en overlagt eller uaktsom kriminell handling. Hvis disse to begrepene ikke er tilstede, som i nærværende sak, hvor den subjektive skylden uteblir, verken uaktsom eller overlagt handling, blir straffetypen ikke perfekt, for det ikke har vært begått lovbrudd. Professor Nilo Batista, i sitt verk *Kritisk Innledning til Strafferett i Brasil* (en manual som alle jurister innen straffeloven burde være påbudt å lese), hevder at *”et objektivt ansvar er ikke anvendelig i Strafferetten, da det er basert på en tilfeldig assosiasjon mellom atferd og et resultat av krenkelse eller trussel mot en juridisk rettighet”*.

Med andre ord, en gjerningsmann kan aldri stilles til ansvar for et uforutsigbar resultat, det kan bare gjøres når det er handlet med overlegg eller uaktsomhet.

Problemene dukker opp ved vurdering av såkalt økonomisk kriminalitet innen selskaper. Slik kriminalitet er lovbrudd utført i favør av eller innen kommersielle selskaper, finansinstitusjoner, bedrifter eller andre organer. Ofte dreier det seg om lovbrudd som begås av flere gjerningsmenn. Akkurat på dette punktet er det vanskelighetene begynner. For hvordan er det mulig å identifisere, i nærværende konkrete sak, hvem innen selskapet som handlet med overlegg for å unndra seg skatt, og således skape tap for skattevesenet og ga profitt til selskapet? Hvordan er det mulig å presisere hvem som var gjerningsmannen som hadde muligheter til en slik handling, og som kunne ta strategiske avgjørelser angående skattemessige forhold?

Som vi ser er det et vanskelig spørsmål. Hvis vi tenker på selskaper som har tusenvis av ansatte, blir spørsmålet ennå mer kompleks. Løsningen noen aktorer (og jeg sier noen, for det finnes flere aktorer fra Påtalemyndighetene som krever et minimum av indisier før de tar ut tiltale) har funnet er enklere: prøve å få dømt alle partnere, direktører og ledere, slik de står oppført i selskapsvedtektene. Det er tilfellet i nærværende sak, men som har ført til spesielle vanskeligheter for siktede Arvid Birkeland: han var ikke partner i Blue Marlin Group Ltda., han var ifølge saksdokumentene bare aksjonær i et selskap som administrerte en hotellgruppe.

Selv om vi overser dette sentrale punktet, oppstår det flere problemer med å velge å basere seg på tilknytning til et selskap. For det første er det ikke mulig å kun ta utgangspunkt i selskapsvedtektene angående direktører og partnere. Det kan unektelig forekomme indisier angående medvirkning i selskapets anliggender, et utgangspunkt for den rettslige etterforskningen. Men å bruke selskapsvedtektene alene som fullgod måte å ta ut siktelse, og særlig en fellende dom, er utilbørlig. Mer enn det, å dømme en person ut fra det enkle faktum at han står oppført på et dokument som partner i et selskap, er rett og slett absurd. Og en ren krenkelse av legalitetsprinsippet.

Først og fremst må følgende tas i betraktning: å være partner i et selskap er ikke et lovbrudd; å være direktør i et selskap er ikke et lovbrudd; å være leder i et selskap er heller ikke et lovbrudd. Gjerningsmannens handlinger må i det minste spesifiseres for å kunne ta ut en siktelse mot ham. Straffelovens art. 4 er ikke så streng når det gjelder lovbrudd i selskap. Likevel må det iallfall foreligge en beskrivelse av den ulovlige handlingen i siktelsen, ikke minst for å kunne oppfylle grunnprinsippet om rettssikkerhet. Hva ville man vel kunne si hvis det dreier som om begrunnelser for en fellende dom?

For å begrunne en fellende dom, er det ikke nok med enkle indisier, og de som ble godtatt i begynnelsen av nærværende saksbehandling, er ikke tilstrekkelige. Dommeren må være sikker, etterforskningen må finne sikre bevis for gjerningsmannens ulovlige handlinger for at det kan være tale om straffedom.

For å illustrere situasjonen foreligger det ikke ett eneste bevis på at Arvid Birkeland, eller selskapet han var partner i, deltok i virksomheten i Blue Marlin Group Ltda. med bygging og salg av leiligheter i utlandet, med å ta ut skjøter eller med bokføringen.

Vi vet at en av de mest markante egenskapene til vår såkalte postmoderne tids kapitalisme, er skillet mellom innehavere av produksjonsmidlene og de som utøver selskapspolitikk. Med andre ord: en partner som er leder, eller direktør, deltar ofte lite i administrasjonen. De stiller som regel bare opp med kapital. Avgjørelser, innbefattet de som skal til for å begå lovbrudd, blir tatt av ledere eller ansatte som i praksis administrerer selskapet.

Bevisbyrden i saken gir ingen bevis på at siktede støttet, samtykket til og slettes ikke deltok i de angivelige ulovlige handlingene utført i selskapet Blue Marlin Group Ltda.

Det finnes utallige aktorer og fullmektige som ber om å arkivere politietterforskningen, eller å frifinne siktede, når det ikke foreligger tilstrekkelige indisier eller bevismateriale for å kunne avgjøre skyldsspørsmålet.

I nærværende sak har Påtalemyndighetene hatt muligheten til å gjøre det samme. Det ble ikke gjort og, når det gjelder Arvid Birkeland, motsier siktelsen sakens bevismateriale og virker som et trist forsøk på å opprettholde en siktelse som alle vet er ubegrunnet.

Sannheten er at den forhatte objektive skylden også må avgjøres for lovbrudd innen selskaper. Direktører, partnere, administratorer, ledere og ansatte, spesielt når de deltar i andre selskaper enn der lovbruddene ble begått, kan og bør straffes for lovbrudd, men kun når det foreligger bevis for at de opptrådte med overlegg. I praksis skal det være mulig å legge frem slike bevis, men det er ikke tilfellet i nærværende sak.

IV.2. Ansvar for de angivelige lovbruddene

Det er ikke vanskelig å påpeke hvem som står bak handlingene som Påtalemyndighetene anser som lovbrudd.

Selskapsvedtektene i saken viser hvem av de siktede som hadde ansvaret for administrasjonen av selskapene og som virkelig deltok i salg av leilighetene, valutaveksling og som undertegnet skjøtene i Brasil. Det er partnerne som i og med at de er brasilianere og kjenner rettssystemet, også har midler til å hindre den slags forretningsstruktur (om det var ulovlig – noe det ikke er).

Det går klart frem hvor orienteringen for å ta ut skjøter til leilighetene til en lavere verdi enn den virkelige stammer fra, som en regnskapsmessig løsning da selskapet Construtora Vasconcelos gikk konkurs og som forårsaket enorme tap for Blue Marlin Group Ltda.

Arvid Birkeland var ikke partner i selskapet og det foreligger ingen bevis i saken for at han har medvirket i nevnte handlinger, og han var heller ikke bosatt i Brasil i perioden. Den eneste måten å gå lengre enn dokumentert bevis for å kunne fastslå og prøve å få dømt de som signerte skjøtene, vekslet valuta og opprettet selskaper for å selge leiligheter i Norge, ville være med bevis for en indirekte medvirkning i nevnte handlinger. Og i saksdokumentene foreligger det ingen bevis – og Påtalemyndighetene har heller ikke lagt frem en beskrivelse i så henseende.

Til slutt er det viktig å understreke at den begrensede virksomhetene til Arvid Birkeland fra og med han ble fast bosatt i Brasil i slutten av 2006, i administrasjonen for en hotellgruppe, ble gjort etter orientering fra siktede Ivan Antas, ifølge bevismateriale fremstilt i saksdokumentene med oversiktskjema for alle ansattes funksjoner.

V. Spesielle punkter vurdert av Påtalemyndighetene

Det er også på sin plass å ta opp spesielle punkter som Påtalemyndighetene har tatt opp, i punkt 3 i den endelige Siktelsen, for å vise at det ikke foreligger grunn til å domsfelle siktede Arvid Birkeland. Det gjelder punktet hvor Påtalemyndighetene gjør et forsøk på å flette påstander fra siktelsen med fakta fra etterforskningen, men nok en gang har de ikke hatt hellet med seg i å legge frem bevis angående Siktede.

V.1. Telefonavlytting

I begynnelsen av siktelsen (side 969) nevner Påtalemyndighetene avlytting av en telefonsamtale mellom siktede Guilherme og Ivan da de snakker om et salg som skal betales ”i utlandet” for å prøve å bevise at de siktede visste om mekanismen i ”lovbruddet”. Det understrekes at siktede Arvid Birkeland nok en gang ikke ble nevnt som medvirkende eller at han hadde kjennskap til fakta.

V.1. Salg av eiendommen til Toralf Wold

Videre nevner Påtalemyndighetene en e-post med en beretning fra Toralf Wold om forhandlingen av leilighet nummer 16 i condominio Blue Marlin, hvor navnet Arvid Birkeland, Trygve og Guilherme er nevnt. Dette ble ført inn i saksdokumentene i begynnelsen av etterforskningen etter informasjonen fra norske myndigheter, da de satte alt inn på å få tak i den pakistanske banden og endte med å inkludere uskyldige personer som Siktede.

Men **ikke noe av dette tjener som bevismateriale som miskjenner lovligheten av Siktedes eiendeler eller som knytter ham til de angivelige lovbruddene**, ettersom han kun administrerte leilighetene og en gang imellom kunne delta i møter i den forbindelse, spesielt fordi de ble holdt der siktede hadde sin arbeidsplass.

Avtalene som nevnes i e-posten og ansett for å være inkriminerende refererer til videresalg av en eiendom, som tilhørte Toralf Wold, til en italiensk kjøper, Salvatore Ferraro, og selv ikke Blue Marlin Group, selskapet som Siktede ikke var partner i, signerte eller var tilgodesett i denne handelen. Det dreier seg om en kjøper som forhandler sin eiendom med tredjepart, som ikke innebærer noe ulovlig og den eneste forbindelsen til Siktede er at han administrerte hotellgruppen hvor leiligheten befinner seg.

Som man kan se av registrering av leiligheten det her er snakk om, utstedt av 7. Notarialkontor i Natal/RJ rettsdistrikt (**se side...**), ble leilighet nr. 16 i Blue Marlin solgt av Toralf Wold til Salvatore Ferraro, hvor det blir klart at Siktede, som kun fulgte med saken utenfra, ikke hadde noen som helst fordel og heller ingen adgang til å foreta noe ulovlig i nevnte handel. Og når man analyserer systematikken i de angivelige lovbruddene (salg av leiligheter utført av selskaper i Norge som har samme eiere av selskaper i Brasil, ta ut skjøter til lavere verdi enn den reelle salgsverdien, og pengeoverføring med falske opplysninger ved veksling av valuta), blir det klart at nevnte handel ikke har noe som helst forhold til objektet i denne saken. Nok en gang ble dokumenter fra Norge, som ikke er relatert til det sentrale spørsmålet i etterforskningen, inkludert i saksdokumentene i et forsøk på å forulempe Siktede.

Den elektroniske meldingen som ble innlemmet i saksdokumentene kan bare forvirre, ettersom etterforskningen viser at meldingen ikke representerer noe bevis, ikke engang indisier for at noen av de siktete har begått lovbrudd i denne handelen.

V. 3. Muntlig bevis

Videre i siktelsen søker Påtalemyndighetene muntlig bevis for å prøve å bevise de fire siktete medvirkning i den angivelige kriminelle virksomheten. De nevner spesielt avhør av siktete Trygve Kristiansen, Guilherme og Ivan, så vel som Alf Sverkmos vitneutsagn, for å konkludere at de fire siktete er skyldige.

Det ser ut til at Påtalemyndighetene ikke har gitt seg tid til å lese avhørene, ettersom det ikke foreligger en eneste hentydning til at siktede Arvid Birkeland har hatt noe med de angivelige lovbruddene å gjøre.

Det som går klart frem av nevnte avhør (og de andre som er inkludert i saksdokumentene) er at Arvid Birkelands virksomhet var begrenset til administrasjon av leilighetene, og omfattet aldri salg av dem. Dette bekreftes av Aktoratets vitneutsagn - Rolf Bjerke og Knut Henrik Johansen og politifullmektig i skattevesenet Henrique Jorge de Freitas da Silva.

Uten dokumenter eller muntlig bevis som kan påvise at siktede har foretatt noe utenom å administrere leilighetene for tredjepart i hotellgruppen og betalt eierne deres fortjeneste, er det på plass å spørre hvordan Arvid Birkeland kan ha vært innblandet i å ta ut skjøter og veksle valuta utført flere år tidligere.

V. 4. Siktetes bosetting og selvangivelse

Til slutt skal vi ta for oss påstandene (side 971) om at siktede Arvid Birkeland var bosatt i Brasil siden 2000 og unnlot å opplyse skattevesenet i Brasil om sin virkelige formue.

Ifølge nevnte avhør, besøkte Arvid Birkeland Brasil siden 2000 og hadde eiendom i landet. Han besøkte Brasil regelmessig i ferien på samme måte som tusenvis av skandinaver som pleier å tilbringe feriene sine i Rio Grande do Norte. Han eide et gjestgiveri (Três Macaquinhos), men har var ikke bosatt i landet, ikke engang skattemessig (opphold på over 183 dager i året), før han i slutten av 2006 endelig bosatte seg i Brasil

Samtlige eiendeler ble opplyst til det brasilianske skattevesenet, som viser at Siktede aldri gjorde forsøk på å skjule sin formue, slik at påstanden om hvitvasking av penger ikke på noen måte kan begrunnes.

Gjennom registrerte inn- og utreiser til Brasil og lovlig oppholdstid, kunne Påtalemyndighetene ha forsøkt å finne bevis på at Siktede angivelige var skattemessig bosatt i Brasil før han virkelig flyttet i slutten av 2006. Siktetes pass var inkludert i saksdokumentene til det ble tatt ut i 2008 og Påtalemyndighetene har ikke klart å legge frem slike bevis. Grunnen er enkel: inntil Arvid Birkeland fikk oppholdstillatelse i slutten av 2006 var han ikke registrert bosatt i Brasil og oppholdt seg ikke i landet lenger enn de tillatte 183 dagene før man blir skattepliktig.

Siktetes redelige og korrekte holdning er også tydelig på dette punktet, ifølge Aktoratet s eget vitne (Knut Henrik Johansen, side 157):

”13) Han ble kjent med at siktede Arvid Birkeland tok kontakt med skattevesenet i Norge for å spørre om han skulle ligne for sine inntekter og formue; 14) Han tror han ble informert at siktede Arvid Birkeland var skattepliktig i Norge.”

Siktede fulgte det som står i brasilianske lov og svaret på spørsmålet stilt til norske myndigheter på den tiden han var bosatt der: han opplyste myndighetene i landet han var skattemessig hjemmehørende om sin formue.

Beviset i saksdokumentene er enstydige, Siktede hadde inntekter i Norge og var registrert bosatt i landet til han flyttet til Natal i 2006. Forsøket på å endre sakens fakta har ikke lyktes og vil ikke kunne gjøre seg gjeldende. Før denne dato hadde Arvid Birkelands forretninger ingen befatning med virksomheten til Blue Marlin Group Ltda. med bygging og salg av selskapets leiligheter.

Til slutt er det på sin plass å spørre hvordan medsiktede Arvid Birkeland, med sin økonomi, ansett av Påtalemyndighetene som en av lederne i gruppen, kunne holde gruppen finansiell i det skjulte, så lenge de eneste finansbevegelsene til Siktede som er inkludert i saksdokumentene omfatter kjøp av eiendommer i Brasil, med direkte overføringer til selgernes bankkonti?

Det er en absurd påstand som aldri kan gjøre seg gjeldende, ettersom den strider mot hele bevisbyrden i saksdokumentene.

VI. KONKLUSJON

Til tross for Siktedes indignasjon over å måtte forsvare seg i en straffesak som denne, i forbindelse med et selskap som han aldri har vært partner i, uten at Aktoratet har detaljert hvilke handlinger han har begått eller spesifisert på hvilken måte han skal ha medvirket i de angivelige lovbruddene, har han uavbrutt arbeidet for å forsvare seg.

Da han så muligheten til det, reiste han til Norge, et land som Brasil ikke har utleveringsavtale med, og kom tilbake til Brasil. Han har møtt frem i alle rettsmøter, selv når det ikke var påkrevd. Han har gått gjennom vanskelige tider i 5 år etter at han fikk sitt navn innblandet i en så omfattende sak i Natal og er blitt voldsomt omtalt i sitt hjemland. Siden han for det meste av denne perioden har hatt sin formue beslaglagt, har det vært vanskelig å forsørge familien, og det er det fortsatt. Men han har aldri gitt opp.

Siktede Arvid Birkeland har alltid hatt tro på at sannheten vil seire i denne saken. Han har vært aktiv gjennom hele saksbehandlingen, han har arbeidet iherdig overfor brasilianske og norske myndigheter og i dag er han like sikker som underskrevne fullmektig, at hans uskyld er bevist for denne retten, slik Siktede påsto i telefonsamtale som ble avlyttet den 08.05.07.

I henhold til ovenstående og med all rettferdighet er det å forvente at nærværende straffesak blir funnet å være helt ubegrunnet når det gjelder Arvid Birkeland, med følgende frikjennelse av Siktete for det han er siktet for, ihht. Ledd IV, V og VII i Straffelovens art. 386.

Siktete understreker, at på grunn av en kjennelse som nektet oversettelse av diverse dokumenter som i ennå større grad kunne ha påvist at han er uskyldig, vil en fellende dom representere brudd på rettssikkerheten, og dermed ugyldiggjøre dommen.

På bakgrunn av at det er holdt tilbake dokumenter og informasjon mottatt av brasilianske myndigheter som representerte Brasil i samarbeidet med norske myndigheter, i tilfelle dommer gjennom bevisføring skulle komme til å finne muligheter for å dømme siktete Arvid Birkeland, gjør siktete krav på at det blir gjort tiltak for å få utlevert og oversatt alle nødvendige dokumenter (spesielt fra før mai 2007) som han har rett til for et effektivt forsvar.

Natal, 08. april, 2011

Med fullmakt
André de Almeida
OAB/RN 660-A

Med fullmakt
Guilherme de Carvalho Doval
OAB/MG 102.228